

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.7.2020 r.
COM(2020) 322 final

2020/0144 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty
rybołówstwa w latach 2021–2023 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Podaż określonych produktów rybołówstwa w UE jest uzależniona od przywozu. W ostatnich dziesięcioleciach UE zaczęła coraz bardziej polegać na przywozie, aby zaspokoić popyt na produkty rybołówstwa. Unijna produkcja w sektorze rybołówstwa i akwakultury pokrywa obecnie jedynie 43 % zapotrzebowania. Autonomiczne środki handlowe dotyczące produktów rybołówstwa i akwakultury mają przede wszystkim umożliwiać przemysłowi przetwórstwa rybnego w UE przywóz surowców z państw spoza UE do dalszego przetworzenia, przy obniżonych stawkach celnych lub bez należności celnych. Aby zapewnić uczciwą konkurencję na rynku UE między przywożonymi produktami rybołówstwa a unijnymi produktami rybołówstwa, należy również wziąć pod uwagę wpływ środków na konkurencyjność unijnych producentów ryb.

Zjednoczone Królestwo opuściło UE w dniu 31 stycznia 2020 r., a do końca 2020 r. przewidziany jest okres przejściowy. Przedmiotowy wniosek opiera się na założeniu, zgodnie z którym po zakończeniu okresu przejściowego uzgodniona zostanie umowa o wolnym handlu między UE a Zjednoczonym Królestwem, tak aby można było kontynuować przepływy handlowe między państwami członkowskimi UE a Zjednoczonym Królestwem bez stosowania należności celnych przywozowych. W przypadku braku umowy handlowej na koniec okresu przejściowego związanego z brexitem Rada może podjąć decyzję o zmianie rozporządzenia w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych („rozporządzenie w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych”).

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Inicjatywa ta jest zgodna z obowiązującą polityką UE służącą zapewnieniu odpowiedniej podaży produktów rybołówstwa dla unijnego przemysłu przetwórczego i ma na celu jej wdrożenie.

• Spójność z innymi politykami Unii

Nie dotyczy

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 31 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

• Proporcjonalność

Przedmiotowy wybór w zakresie polityki jest proporcjonalny, ponieważ w przypadku każdego produktu dopuszcza się jedynie ograniczoną ilość, która uwzględnia stopień wykorzystania, potrzebę stworzenia równych warunków działania dla producentów z UE i spoza UE, wartość dodaną i inne preferencje handlowe.

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ unia celna jest wspólną polityką i dlatego należy ją wdrażać w drodze rozporządzenia przyjmowanego przez Radę.

- **Wybór instrumentu**

Nie dotyczy

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Od stycznia do marca 2020 r. prowadzono – w formie kwestionariusza – konsultacje z producentami i przetwórcami z UE oraz z właściwymi organami krajowymi w państwach członkowskich. W dniu 29 lutego 2020 r. Komisja przedstawiła również proces konsultacji Komitetowi Doradczemu ds. Rynku, w którym reprezentowane są wszystkie zainteresowane strony (sektor i organizacje pozarządowe). Żadna z zainteresowanych stron nie wyraziła sprzeciwu wobec utrzymania autonomicznych kontyngentów taryfowych na produkty rybołówstwa.

Jak zwykle producenci z UE zaproponowali podejście minimalistyczne (niższe ilości i mniejsza liczba produktów), podczas gdy unijny przemysł przetwórczy opowiedział się za podejściem maksymalistycznym (wyższe ilości i większa liczba produktów). Dziesięć państw członkowskich, które przedstawiły uwagi, kierowało się opiniami swoich sektorów krajowych. Jedno państwo wyraźnie opowiedziało się za maksymalizacją samozaopatrzenia i udzielania zamówień wewnątrz Unii w oparciu o potencjał produkcji UE, wykorzystując całkowite dopuszczalne połowy (TAC) i system kwot jako punkt odniesienia do analizy tego potencjału.

Opracowany na tej podstawie wniosek Komisji jest wyważony i opiera się na udokumentowanej i obiektywnej analizie zebranych danych i informacji. Gwarantuje on wystarczające konkurencyjne dostawy dla przemysłu przetwórczego w UE, a jednocześnie uwzględnia interesy unijnych producentów ryb.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Zewnętrznemu konsultantowi (EUMOFA) zlecono ocenę wartości dodanej każdego produktu objętego autonomicznymi kontyngentami taryfowymi. Jego prace opierają się na szczegółowym badaniu z 2015 r., zaktualizowanym w 2018 r., w którym potwierdzono przydatność, spójność i skuteczność autonomicznych kontyngentów taryfowych. Do obliczenia każdej zaproponowanej kwoty wykorzystano dane Eurostatu oraz dane dotyczące wykorzystania kontyngentów.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków. Wniosek będzie przedłużeniem obecnie obowiązującego aktu prawnego, który wygasa z końcem 2020 r., nie ma zatem potrzeby przeprowadzania oceny skutków. Przed przedstawieniem wniosku do dyskusji na forum grupy roboczej Rady przeprowadzono jednak szczegółowe konsultacje z zainteresowanymi stronami z UE.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Komisji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Nie dotyczy.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY**otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2021–2023 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijne dostawy niektórych produktów rybołówstwa zależą obecnie od przywozu z państw trzecich. W ostatnich dziesięcioleciach Unia zaczęła bardziej polegać na przywozie, aby zaspokoić zapotrzebowanie na produkty rybołówstwa. W celu wyeliminowania potencjalnych zagrożeń dla produkcji produktów rybołówstwa w Unii, a także zapewnienia odpowiedniej podaży produktów rybołówstwa dla unijnego przemysłu przetwórczego, należy zawiesić lub obniżyć należności celne przywozowe w odniesieniu do szeregu produktów rybołówstwa w ramach kontyngentów taryfowych o odpowiedniej wielkości. Aby zapewnić uczciwą konkurencję na rynku UE między przywożonymi produktami rybołówstwa a unijnymi produktami rybołówstwa, należy również wziąć pod uwagę wpływ środków na konkurencyjność unijnych producentów ryb.
- (2) Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1977¹ otworzyło autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2019–2020 i określiło sposób zarządzania tymi kontyngentami. Biorąc pod uwagę, że okres stosowania wymienionego rozporządzenia upływa z dniem 31 grudnia 2020 r., należy przyjąć nowe rozporządzenie ustanawiające kontyngenty taryfowe na lata 2021–2023.
- (3) Wszyscy importerzy unijni powinni korzystać z równego i niezakłóconego dostępu do kontyngentów taryfowych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, a stawki określone dla tych kontyngentów należy stosować w sposób nieprzerwany w odniesieniu do całego przywozu odnośnych produktów rybołówstwa do wszystkich państw członkowskich, aż do wyczerpania kontyngentów taryfowych.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447² ustanowiono system zarządzania kontyngentami taryfowymi, który odpowiada porządkowi

¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1977 z dnia 11 grudnia 2018 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2019–2020 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami (Dz.U. L 317 z 11.12.2018, s. 2).

² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

chronologicznemu dat przyjęcia zgłoszeń o dopuszczeniu do obrotu. Komisja oraz państwa członkowskie powinny zarządzać kontyngentami taryfowymi otwartymi na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z tym systemem.

- (5) Wszystkim zainteresowanym stronom należy zapewnić przejrzystość, przewidywalność i pewność prawa. Ponieważ kontyngenty taryfowe mają zagwarantować odpowiednie dostawy produktów rybołówstwa unijnemu przemysłowi przetwórczemu, zakwalifikowanie do objęcia kontyngentem powinno zależeć od minimalnego poziomu obróbki lub czynności.
- (6) W celu zapewnienia skuteczności zarządzania kontyngentami taryfowymi należy pozwolić państwom członkowskim na odejmowanie od kontyngentu taryfowego niezbędnych ilości, odpowiadających ich faktycznemu przywozowi. Ponieważ ta metoda zarządzania wymaga ścisłej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją, Komisja powinna mieć możliwość monitorowania tempa wykorzystywania kontyngentów taryfowych i odpowiednio informować o nim państwa członkowskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Należności celne przywozowe za produkty wymienione w załączniku zawiesza się lub obniża w ramach kontyngentów taryfowych, z uwzględnieniem wskazanych w nim stawek celnych, okresów i kwot.

Artykuł 2

Kontyngentami taryfowymi, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, zarządza się zgodnie z art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 3

Kontyngenty taryfowe podlegają dozorowi celnemu ze względu na przeznaczenie towarów zgodnie z art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013³.

Artykuł 4

1. Zawieszenie lub obniżenie należności celnych przywozowych ma zastosowanie wyłącznie do produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
2. Kontyngenty taryfowe nie są dostępne w odniesieniu do produktów, których przetwarzanie prowadzi się na poziomie handlu detalicznego lub usług gastronomicznych.
3. Kontyngenty taryfowe nie są dostępne w odniesieniu do produktów, które mają zostać poddane przynajmniej jednej z poniższych czynności:
 - a) czyszczenie, patroszenie, usuwanie ogonów, odgławianie,
 - b) krojenie;
 - c) przepakowanie filetów zamrożonych metodą szybkiego indywidualnego zamrażania (IQF);

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- d) pobieranie próbek, sortowanie;
 - e) etykietowanie;
 - f) pakowanie;
 - g) chłodzenie;
 - h) zamrażanie;
 - i) głębokie mrożenie;
 - j) rozmrażanie;
 - k) glazurowanie;
 - l) rozmrażanie;
 - m) rozdzielanie.
4. Niezależnie od przepisów ust. 3 kontyngenty taryfowe są dostępne w przypadku produktów, które mają zostać poddane wyłącznie jednej lub kilku z poniższych czynności:
- a) krojenie w kostkę;
 - b) krojenie w plasterki, cięcie w pasma w przypadku materiałów objętych kodami CN 0307 43 91, 0307 43 92 i 0307 43 99;
 - c) filetowanie;
 - d) wytwarzanie płatów;
 - e) cięcie zamrożonych bloków;
 - f) rozszczepianie zamrożonych przekładanych bloków filetowych;
 - g) porcjowanie w przypadku materiałów objętych kodami CN ex 0303 66 11, ex 0303 66 12, ex 0303 66 13, ex 0303 66 19, ex 0303 89 70 i ex 0303 89 90;
 - h) poddanie produktów objętych kodami CN 0306 16 99 (podpozycje TARIC 20 i 30), 0306 17 92 (podpozycja TARIC 20), 0306 17 99 (podpozycja TARIC 10), 0306 35 90 (podpozycje TARIC 12, 14, 92 i 93), 0306 36 90 (podpozycje TARIC 20 i 30), 1605 21 90 (podpozycje TARIC 45, 55 i 62) oraz 1605 29 00 (podpozycje TARIC 50, 55 i 60) czynności polegającej na przetwarzaniu przy użyciu gazów do pakowania, określonej w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008⁴.

Artykuł 5

Komisja i organy celne państw członkowskich prowadzą ścisłą współpracę, by zapewnić właściwe zarządzanie kontyngentami taryfowymi oraz kontrolę stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

Ocena skutków finansowych regulacji – „Dochody”

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady otwierającego autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2021–2023 i określającego sposób zarządzania tymi kontyngentami

2. LINIE BUDŻETOWE:

Rozdział i artykuł: rozdział 12, art. 120

3. WPŁYW FINANSOWY

☐ Wniosek nie ma wpływu finansowego

Wniosek nie ma wpływu finansowego na wydatki, lecz ma wpływ finansowy na dochody.

(w mln EUR do jednego miejsca po przecinku⁵)

Linia budżetowa po stronie dochodów ⁶	Rok N	Rok N+1	Rok N+2
Artykuł 1.2.0	219,2	219,2	219,2

4. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Zgodnie z art. 254 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania wspólnotowego kodeksu celnego zostaną przeprowadzone kontrole końcowego przeznaczenia niektórych produktów objętych niniejszym rozporządzeniem Rady.

5. INNE UWAGI

Główny skutek rozporządzenia polega na utracie dochodów przez Unię Europejską. Na podstawie najnowszych pełnych danych statystycznych (2018 r.) utratę dochodów wynikającą z niniejszego rozporządzenia można szacować na 219,2 mln EUR w pierwszym roku trzyletniego okresu rozpoczynającego się w 2021 r.

Kwotę tę obliczono na podstawie stawek KNU, pełnego wykorzystania kontyngentów, średnich cen w EUR za tonę oraz faktu, że 80 % ceł jest uwzględnione w budżecie UE (219,2 mln EUR = 80 % z 274,0 mln EUR). Jest to zatem maksymalny poziom utraty dochodów, ponieważ Wspólnota przyznaje

⁵ Kwoty roczne należy oszacować, stosując wzór z sekcji 5, i opatrzyć odpowiednim przypisem, o przykładowej treści „Kwota orientacyjna obliczona na podstawie ustalonego wzoru”. Dla roku początkowego kwota roczna jest zwykle wypłacana bez stosowania obniżki lub wypłaty proporcjonalnej.

⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty rolne, opłaty wyrównawcze od cukru, należności celne) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

bardziej korzystne preferencje handlowe różnym grupom państw trzecich (GSP, GSP+, umowy o wolnym handlu).

Rzeczywista utrata dochodów zwykle jest niższa, ponieważ stawki KNU nie są stosowane w jednakowy sposób.